

Ulricehamn, 30. jaanuaril
1946.

V. a. hr. H. Mark

Kahetsen väga, et minu kirja viibimise tõttu venib
toetuste otsustamine, kuigi ma pole selles süüdi.

Sain Teie ringkirja 23. s.k.p. ja saatsin kohe järg-
mise päeva hommikul s.o. 24. jaan. avalduse täidetult
E. Komitee Abistamiskomisjoni nimele. Normaalse
postühenduse puhul pidanuks ta sihtkohta saa-
bama hiljemalt laupäevaks. Kuna kiri
siiski arusaamatult põhjusel kohale pole jõud-
nud, saadan juuresolevalt uue avalduse.

Et siinsete õpilaste arv on väike, ainult 13 õpil.,
tuleb õpilase kohta õige kõrge õppemaks (282:13=21,69),
mida pole võimalik maksta ühelgi õpilasel.

Sellepärast palun määrata toetust kõigile õpilastele.

Küüd tabas mind veel teinegi raske. Minu
kooliruum, mis asus Soome laste haigla majas, öeldi
hinnavalituse poolt merle üles, arvates 1. veer. s. a.
Linnavalitsus ise vajavat nimet. majas kõiki ruume.
Terst ruumi mulle asemele ei antud põhjendusega,
et eesti koolil polevat tegutsemiseks ametlikku luba.

Väikese õpilaste arvu tõttu saan küsimusest esialgu
nii üle, et korraldan tööd oma korteris ja osaltelt
koguduse saalis. Ruumi küsimuse saaks siiski

edaspidi soodsalt lahendada, kui vaid leidsid
muid eeldusi koolitöö jätkamiseks.

Edaspidiseks tegutsemiseks palun Teilt puht-
nööre.

Lisa: Avaldus E. Kom. Abist. komisj.

Lugupidamisega

Arnold Stro